

א [לעיל ק"ה:] ט חזקן קלה. קל"ב. קל"א. א [חזקן קל"ד.] ד' ש"ל מ"ז, ט לעיל ט, ס.

הגהות הב"ח

א) גבי ולא פליגי: ב) שם נמשקל גותן לכן: ג) שם מהו דמימה מנתו כהנה אינן גנולות: ד) שם נלא הוכר הגב דמי: ה) ר"ש ד"ה רכ פסא וכו' קשר הס"ד ואח"כ מ"ה ולא עשר בו תקנת השוק וכו' שנגב לא עשו לו: ו) תוב ד"ה והלכתי וכו' אמוראי (אממר וכו' תשוב) מ"מ וי"ב ס"א א"ן ה':

גליון הש"ס

גבי' והא רב הונא תלמידיה דרב. עין שנת קמט ע"א מלך דף מ ע"א סנהדרין דף ע"ב:

הגהות הגר"א

א [ר"ש ד"ה לא כו' דמימה כו' י"ב אכל הכנסים כנגד דל"ה לכל (ועבדגרי"א ס"י ע"ז ס"ק ז'):

רבינו הגנאל

איתמר גב' ומכר ואחר כך הוכר הגב. רבא אמר הדין עם הגב. ר' יוחנן אמר הדין עם ... דאמר גזל ולא נחשאה הבעלים ורבא אורז ואילו רצח גובה רובה מהו גובה. וכו'... וכו'... הדרה למרא ובתקנת השוק ... והלכתא בכלהו. ע"כ תקנת השוק בין מכר בין מישכן. ואפילו מישכן שוה מאה ... במאתים. דשקל לוקח וזויה מבעל הבית. ובעל הבית מפיך מן הגב. בר מנגב ופרע בחובו. גב ... ופרע בחיקפו. שלא עשו בו תקנת השוק. אלא נון[ט] בעל הבית מלוקח. והלוקח מן הגב. והלוקח ... מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. חזן בן[ישא] לבישואתא לא היה מפורסם לגבינותא לא היה מפורסם. ... אגיד לך גלימא בגויה. פירוש מכרו לו בר' דזוי קמאי ... יהוה מסיק ביה. והוה ליה גב ופרע בחובו. ולא עשו בו תקנת השוק והדרא גביה למרה בלא דמי. והלוקח ... נרשא עם ספריה והבניה לפפונאה בפ' זוי. אול פפונאה זבניה לבר מחווא ... ר מחווא ק"כ זוי וזויה ספריה. והדר מריה ... כה. איתמר גב' ומכר ואחר כך הוכר הגב רב משמי דר' יוחנן אמר הדין עם הרשאו ר' יוחנן משמי דר' ינאי אמר הדין עם השני וכו'. וכו' בר משען רבי חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח למישקל זוי בהדי גב סבר לא עשו בו תקנת השוק. פסק רבי' הגנאל זצ"ל והלכתא כר' יוחנן. זיל שרי עבישתך. פי'. אמר ליה רב הונא ובעל הבית שנגב לו מן הדמים ופרעה המשכון שלך. מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק. מן לעבות עבטו. (אבימי בר נאוי תמוה דרבינא הוה חזן מסיק בהווא ארבעה זוי גב גלימא איתאי ניהיליה אוזפיה ארבעה זוי אחריני לסוף הוכר הגב אתא לקמיה דרבינא) א"ל ארבעה זוי קמאי גב ופרע בחובו הוה ליתן לך [נהן ארבעת] זוי אחריני ואחר ליה גלימיה. מתקין בר כהן ילימ' גלימ' גויה תלחיה בארבעה זוי. [קמאי יהב גלימיה וכו'. פ"ח הלומי' פרע לו חובו פרע לו הטלת חתך ארבעי זוי הראשונים והתם לא עשו תקנת השוק בדברי הכל. מיהו, אילו האחרוני' שרצה רבינא לחייב להווא

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא קטו.

לא לריך לאהדורי כולי האי. [א] דינמא ספר פלוני ופלוני: הדין עם הראשון. דינו של צע"ה ומציעתו על הגנב היא ואין הלוקח בעל דינו ואם בא לגבותו הימנו יתן דמים ואע"ג שהוכר הגנב לא אמרינן יחזיר לוקח הכלים צנחם ופרעו מן הגנב: הדין עם השני. דינו של בעל הבית עם הלוקח הוא ויוציא הימנו כליו צנחם: לפני יאוש. לקחו מן הגנב לפני יאוש: דרכ חסדא. גזל ולא נתייאשו הבעלים ובה אחר ואכלו רצה מזה גובה כו' צריש פירקין [ק"א]: והאי נמי אע"ג דיהיב דמי לגנב לגבי האי מיהא גזלן הוה ומיהו היכא דלא הוכר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר ליה אביי הרי מתנות כהונה בלפני יאוש דמי ופליגי.

דמשמע ליה לאצבי דהדין עם הטבח דוקא וה"ר הדין עם הראשון מכלל קשה על פי' הקונטרס דפרק הורוע (חולין דף קלד.) ואין להאריך בזה: והלכתא בכוהני עשו בו תקנת השוק. י"ל דלא קאי

אלא אהני דפליגי צה אמוראי (א) אממר ומר זוטרא [נצח וכו' שמת] דלמו לפסוק כמ"ד עשו צו תקנת השוק אלל אמילתא דרצח דגנב מפורסם דלא פליג עליה שום אמורא לך קאי: הרי

לא צריך לאהדורי עליה כולי האי ודלמא איצטרך ליה זוי וזבין אמר רב אשי הרי יצא לו שם גניבה בעיר: איתמר גב' ומכר ואח"כ הוכר הגנב רב משמיה דרבי חייה אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר רב יוסף (ב) לא פליגי כאן לפני יאוש עם השני כאן לאחר יאוש הדין עם הראשון (ב) ותרוייהו אית להו דרב חסדא א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דתנן אמר לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות גותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל

(א) גותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים (א) ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח אימא אף דין עם הטבח מהו דתימא

(א) אין מתנות כהונה נגזלות קמ"ל ולאביי דאמר פליגי במאי פליגי בדרב חסדא רב זביד אמר כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד גב' ובהא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות קני שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ומ"ס: לא שניא רב פפא אמר בגלימא דכ"ע לא פליגי דהדר למריה והכא בעשו בו תקנת השוק קמפליגי רב משמיה דר' חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח דלישקול זוי מנגב ולא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר הדין עם השני דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק וסבר רב לא עשו בו תקנת השוק. והא רב הונא תלמידיה דרב הוה וחנן בישא גב' גלימא זבניה אתא לקמיה דרב הונא א"ל להווא גברא זיל שרי עבישתך שאני חנן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה בלא הוכר (ב) דמי אמר רבא יאם גב' מפורסם הוא לא עשו בו תקנת השוק והא חנן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק נהי דמפורסם לבישואתא לגבינותא לא מפורסם איתמר גנב ופרע בחובו גב' ופרע בהיקפו לא עשו בו תקנת השוק דאמרי לא אדעתא דהנהו יהיבת ליה מידי משכנתא שוי מאתן במאה עשו בו תקנת השוק שוה בשוה אמימר אמר לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (ג) והלכתא עשו בו תקנת השוק) זבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק שוה מאה במאתן רב ששת אמר לא עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק והלכתא בכלהו עשו בו תקנת השוק לבר מנגב ופרע בחובו גב' ופרע בהיקפו: אבימי בר נאוי חמוה דרבינא הוה מסיק בהווא גברא ארבעה זוי גב' גלימא אתיא ניהיליה אוזפיה ארבעה זוי אחריני לסוף הוכר הגב אמר לקמיה דרבינא אמר קמאי גב' ופרע בחובו ולא בעי למיתב ליה ולא מידי הנך ארבעה זוי אחריני שקול זוחך והדר גלימי מתקיף לה רב כהן ודלמא גלימא בהני זוי קמאי יהבה ניהיליה גב' ופרע בחובו גב' ופרע בהיקפו וארבעה זוי בתראי הימוני הימוניה כי היכי דהימוניה מעיקרא איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו אמר והלכתא כרב כהן נרשאה גב' ספרא זבניה לפפונאה בתמנן זוי אול פפונאה זבניה לבר מחוואה במאה ועשרין זוי לסוף הוכר הגב אמר אביי ליוזיל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחווא תמנן זוי ושקיל ספריה ואזיל בר מחוואה ושקיל ארבעין מפפונאה מתקיף לה רבא השתא לוקח מנגב עשו בו תקנת השוק לוקח מלוקח מיבעיא אלא אמר רבא ליוזיל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוואה מאה ועשרין זוי ושקיל ספריה וליוזיל מרי דספרא ושקיל ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה: בתנאי (א) וזה בא בחביתו של יין וזה בא בכרו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפק זה את יינו והציל את הדבש לתוכו אין

אין

אמר לא עשו. ואפילו לטובל מאה דכי היכי דמאה ימירין מתנה היא מאה דשויה נמי מתנה הווי: ורצח אמר עשו סקנה. אפילו לטובל מאתים דאורחיה למזבין צדמים יקריס: צר מגנב ופרע צנחם ונסיקופו. ללא יתיב זוי אהאי חסך: הלכתא כרב פסן. דכיון דהימוניה מעיקרא השתא נמי הימוניה: נרשאה ופפונאה זבני מחוואה על שם מקומן נקראו: מתנאי אין

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות, הקנה, ונתנן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אין המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים, שבהי היה יודע הלוקח שהמתנות שם, זה לא מכל לו הקנה (וחייו קלא). ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שאמר לו את המתנות מסתמא (שם ק"ה). לקח הימנו במשקל. הליטרא כך וכך ודשקל לו הקנה (שם ק"ה). להשתא ודאי זבין ליה טמנן לו לוקח לכהן. שכי הגזל אלל ואין להשיב (שם ק"ה). ומנכה לו מן הדמים. הטבח יכח לו מן הדמים, על כמות, ממכר לו דבר שאינו שלו (שם משמטתו זכו וההיטם מתמוסיהם הדין על הטבח (שם ק"ה). לא שנו. היכא דלקח הימנו מנכה, דקמני נתן לוקח לכהן והוא חסר ותובע דמי מן הטבח, אלא ששקל לעצמו. כששקל לוקח לעצמו, לדין טענת לא נגע בעמך אילו בעל דברים של כהן, לפיכך זו הלוקח נתן והוא טענא על הדמים שעל הטבח (שם ק"ה). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומלוקמו ומציעתו על על הטבח הוא והטבח חסר עליהן אם יש ענין נתנן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהטבח דמי יקריס (שם ק"ה).

שהלוהו לגב' [...] אילו האחרוני' פרע בחוב הראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקנת השוק ויחייב אבימי לתחזיר הגלימ' לבעליו ואילו זוי האחרוני' חוב חדש ומלוה חדשה היא, ודין אבימי עם הגנב על שתי הלוואות הללו ויחזיר הגלימ' לבעליו, והכריע רבא דבבירי רב כהן וכן הלכה כרב כהן. ונר' דהא דאחא אבימי בר נאוי לקמ' דרבינא חתניה לא לדין אלא להמלך בו או שמא כלבוהו עליהן. אמר רבא גב' מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פ"ח זצ"ל והילכתא בכלהו שיש בו תקנת השוק. בין מכר בין משכון. אפילו משכון מאה במאתים דשקיל לוקח זוי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מנגב, בר מנגב ופרע בחובו גב' ופרע בהיקפו שלא עשו בו תקנת השוק אלא נטולם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מפיך מן הגב. והלוקח מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק עכ"ל.

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ט מהל' מצוים הלכה טו סמנ עשין קמט טושיע י"ד סי' סא טשיע צ"ג עב ג א מיי פ"ה מהל' גניבה הל' ג ועין צמ"ט וכו"מ סמנ עשין עא טושיע ח"מ סי' שט ספי' ג: עד ד מיי שם הל' ג ועין צהשנות וצמ"מ טושיע שם ספי' ג: עה ה מיי שם הל' ג ועין צהשנות וצמ"מ: עו ר מיי שם הל' ג טושיע שם ספי' ח: עז א מיי שם הלכה ח טושיע שם ספי' ט: עח ה מיי שם הל' ט ועין צהשנות וצמ"מ טושיע שם ספי' י: עט ט מיי פ"ז מהל' גזילה וחבירה הל' ה סמנ עשין עד טושיע ח"מ סי' רפד ספי' ה:

מוסף רש"י

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות, הקנה, ונתנן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אין המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים, שבהי היה יודע הלוקח שהמתנות שם, זה לא מכל לו הקנה (וחייו קלא). ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שאמר לו את המתנות מסתמא (שם ק"ה). לקח הימנו במשקל. הליטרא כך וכך ודשקל לו הקנה (שם ק"ה). להשתא ודאי זבין ליה טמנן לו לוקח לכהן. שכי הגזל אלל ואין להשיב (שם ק"ה). ומנכה לו מן הדמים. הטבח יכח לו מן הדמים, על כמות, ממכר לו דבר שאינו שלו (שם משמטתו זכו וההיטם מתמוסיהם הדין על הטבח (שם ק"ה). לא שנו. היכא דלקח הימנו מנכה, דקמני נתן לוקח לכהן והוא חסר ותובע דמי מן הטבח, אלא ששקל לעצמו. כששקל לוקח לעצמו, לדין טענת לא נגע בעמך אילו בעל דברים של כהן, לפיכך זו הלוקח נתן והוא טענא על הדמים שעל הטבח (שם ק"ה). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומלוקמו ומציעתו על על הטבח הוא והטבח חסר עליהן אם יש ענין נתנן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהטבח דמי יקריס (שם ק"ה).

רבינו הגנאל (תמך)

גברא בעל הגלימ' משום דאילו האחרוני' סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשוני' עדיין על הגלימ' ולא נפרעו, וא"ל רב כהן שמא הטלת שהביא לו קרדם